అమ్మో బళ్ళోకి వెళ్ళనే

సూరిబాబుకి తెలివొచ్చి చాలా సేపయింది. అయినా ముసుగు తియ్యలేదు.

మత్తుగా, మగతగా ఉందింకా చలికి మూడంకె వేసుకుని ముసుగు తన్ని పడుకోవటం ఎంతో హాయిగా వుంది.

వాడికి తెల్సు. ఈ హాయి అట్టేసేపు వుండదు.

అమ్మ లేవమని వొకటే సతాయిస్తుంది. లేచేవరకూ ఊరుకోదు. అమ్మకన్నీ తొందరే. గోరువెచ్చని నీళ్ళు వొంటిమీద కుమ్మరించేసి, స్నానం ఆదరాబాదరాగా చేయిస్తుంది. 'నేను పోసుకుంటానే. చెంబియ్యవే' అంటే వినదు. తనయితే గంటంతా తడిపించీసుకుంటాట్ట. స్నానం [illegible] చొక్కా తొందరగా తొడిగేసుకోవాలి.

మళ్ళీ ఆ నీలం నిక్కరే, ఆ గళ్ళ చొక్కాయే.

తనకున్న మూడు జతల్లోకి అవే మంచివి. [illegible] తొడిగేస్తుంది అమ్మ.

అవంటే తనకి అసయ్యం.

'పాలిస్టరు చొక్కా కుట్టించవే. నాన్నతో [illegible] అను. ఈ అసయ్యం బట్టల్తో బళ్ళోకెళ్ళనని మొరాయిస్తాడు.

అమ్మ తన మాట పట్టించుకోదు.

''ఇప్పుడీ ఖర్చుల్లో నీకేం బట్టలు తీస్తార్రా మీనాన్న? పండక్కి కుట్టించుకుందువుగానే'' అనేస్తుంది.

పండగంటే పెద్ద పండగ.

అదొస్తేకానీ, తనకి మరో మంచి బట్టలజత రాదన్నమాట. పెద్దపండక్కే కుట్టించాలనెక్కడుంది ఈలోగా ఎన్ని పండుగలు లేవు? వినాయక చవితి లేదూ! దసరా లేదూ! అన్నట్టు దసరా వెళ్ళాక సరిగ్గా పన్నెండ్రోజులకి తన పుట్టినరోజు వొస్తుందికదా!

ఊహూం! వాటన్నిటికీ బట్టలు కుట్టించడం అనే అలవాటు [illegible] నాన్నాళ్ళకుంది.

మా లక్ష్మయ్యా పెళ్ళికి, నాన్నమ్మ జబ్బుకీ చాలా డబ్బయిపోయిందిట. అయితే ఎవడిక్కావా[illegible]

అసలు డబ్బులయిపోవటం అంటే ఏంవిటో!

ఒక్కోరోజు ఇంట్లో బియ్యం లేవని అమ్మ చెబితే ''డబ్బుల్లేవే'' అంటాడు నాన్న. [illegible]

ఎవర్నయినా అడిగి తెస్తాను. సాయంత్రం వొచ్చేటప్పుడు బియ్యం పట్టించుకొస్తాన్లే'' అంటాడు.

ఎవరిస్తారో తెలీదు. నాన్న అడిగితే యివ్వనివాడు లేడు కాబోలు. సాయంత్రంకల్లా బియ్యంతెస్తాడు. ఇంత పొద్దున్న డబ్బుల్లేవన్నాడే?

పోనీ - అలాగే 'ఎవర్నయినా అడిగి తెచ్చి' తనకి మంచి బెల్బాటం ఫేంటూ, పాలిష్టరు చొక్కా కుట్టించకూడదూ నాన్న? అలా చెయ్యడంతే.

ప్రసాద్కీ, వెంకటుబాబ్జీకి బ్రహ్మాండమయిన బట్టలున్నాయి. బాబ్జీగాడి బజ్జీల చొక్కా అయితే మరీను! వెధవసలు వాడి చొక్కా మీద చెయ్యి వెయ్యనివ్వడంతే. బోడి గొప్పా వాడూనూ, ఈసారి డ్రిల్లు క్లాసులో వాడి నడ్డిమీద సిరా జల్లెయ్యాలి.

తనకీ నో బజ్జీల చొక్కా వుంటే బావుణ్ణు.

నాన్న కుట్టించడు గాక కుట్టించడు. అమ్మనాన్నతో చెప్పదు గాక చెప్పదు.

సంపతన్నయ్య కాలేజీకి వెళ్తున్నాడన్చెప్పి వాడికి రెండు ఫేంట్లు కుట్టించారు. చిన్నక్కయ్యని మూల కూచోపెట్టినప్పుడు సిల్కు వోణీలు కొన్నారు.

చిన్నన్నయ్య చెప్పుల కోసం ఎంత గొడవచేసాడు! నాన్న తన పాతచెప్పుల్లాంటివి చవగ్గా వస్తాయని, అలాంటివి కుట్టిస్తానంటే గోల పెట్టేసేడు. వాడికవమానంట అంటూ నవ్వుతార్ట.

ఆ మాటకొస్తే తన గొలుసు చెప్పులే లేవు. ఎప్పుడో బాచి మామయ్య కొనిపెట్టేడు. అవేం జోళ్లో పన్నెళ్ళు తొడిగేడో లేదో - చిరిగి, పిగిలి ముక్కలు ముక్కలయిపోయేయి. మళ్ళీ, తన జోళ్ళ గురించసలెవరూ పట్టించుకోలేదు.

బాచి మావయ్య మళ్లీ ఎప్పుడొస్తాడో, ఏమో!

బాచి మావయ్య ఎంత మంచివాడో చెప్పలేం. వొచ్చేటప్పుడు తన కోసం ఏదైనాతెస్తాడు. తగరపువల్స కాజీపప్పు తెస్తాడు. మేట్నీకి తీసుకెళ్తాడు. వెళ్ళిపోయేటప్పుడు డబ్బులు కూడా యిస్తాడు.

అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా-

బాచి మావయ్య వొచ్చిన్రోజున అమ్మేమయినా తినడానికి మంచివి చేస్తుంది. ఉదయం వుప్మా, కాఫీ, మధ్యాహ్నం పులిహోర, సేమ్యా, ఆ రోజు భోజనం భలేగా వుంటుంది. మామూలప్పుడు అన్నం పెట్టవంటేనే తనకి మంట. ఓ రోజు పప్పు వొండితే మరో రోజు వండదు. ఎప్పుడూ చారునీళ్ళూ, గుసరబద్దలపచ్చడీనూ, కూరుంటే వుంటుంది. లేకపోతే లేదు. చేసినా, ఫ్చ్! తోటకూర, తనకి నచ్చదు. తోటకూర వొండొద్దని అలిగితే నాన్న తిడతాడు. తోటకూర బలంట. పైగా దబాయింపు కూడానూ.

బాచి మావయ్య వెళ్ళిపోయేటప్పుడు తన చేతిలో రూపాయో, రెండో పెడతాడు. మావయ్య బండెక్కి వెళ్ళిపోగానే అమ్మ తన దగ్గర్నుంచి డబ్బులుకాస్తా తీసుకుంటుంది. అలాంటప్పుడు తనకెంత ఏడుపొస్తుందో!

''ఇంత డబ్బు నువ్వేం చేసుకుంటావురా? నేను దాస్తాన్లే ఇవ్వు'' అంటూ తీసుకుని తనకి పావలా ఇస్తుంది. ఏం అనలేక ఉక్రోషంగా వుంటుంది తనకి. కానయితే ఆ పావలా మాత్రం మామూలుగా

అమ్మ తనకెప్పుడిస్తుంది కనుక? దాంతో ఐస్‌క్రీం కొనుక్కోవచ్చు. తాటిబెల్లం అచ్చులు కొనుక్కోవచ్చు.

అంచేత బాచి మావయ్య వస్తే తనకి పండగొచ్చినట్టే. అసలు- బాచి మావయ్య అనే ఏవిటి? ఇంటికి చుట్టాలెవరొచ్చినా కూడా అంతే.

భలే సర్దాగా వుంటుంది. హాయిగా ఆడుకోవచ్చు. చుట్టాల వాళ్ళ పిల్లల్ని తీసుకుని కొబ్బరి తోటకెళ్ళి కొబ్బరాకు బొమ్మలూ, బూరలూ చెయ్యొచ్చును. వేణుగోపాలస్వామి కోవెల్దగ్గర చెట్లకింద యిసకలో చక్కా ఆడుకోవచ్చు.

పెసరబద్దల పచ్చడి- అసయ్యం, అసయ్యం తోటకూర కూరా- నీళ్ళ మజ్జిగా-

ఈ బాధ వుండదు. చద్దన్నం తిన్డవేకాక కాఫీ కూడా తాగొచ్చు.

''అన్నాలు తినేవాళ్ళు కాఫీలు మానెయ్యాల్రా'' అని రూల్సు పెట్టేడు పెద్దన్నయ్య. ఆ మాటకొస్తే కాఫీలు తాగేవాళ్లంత అన్నాలుతిన్డం మానీసినట్టు! చుట్టాలొస్తే మేట్నీ కెళ్ళొచ్చు. అట్నుంచి రాగానే పకోడీలో, బజ్జీలో రెడీగా వుంటాయి. అందుకని చుట్టాలొస్తే బావుంటుంది.

అమ్మకీ నాన్నకీ చుట్టాలొస్తే నచ్చదెంచేతో.

చుట్టాలవాళ్ళు పెరట్లో స్నానాలు చేస్తున్నప్పుడో- వాళ్ళింకా పక్కల మీంచి లేవనప్పుడో- అమ్మా నాన్నా చాటుగా ఓ మూలకి చేరి ఏవేవో గుసగుసలు మాట్లాడీసుకుంటారు. అమ్మేదో అంటుంది. మధ్య మధ్య నుదుటి మీద చేత్తో కొట్టుకుంటూ.

నాన్న కోపంగా చూస్తుంటాడు. అన్నయ్యెప్పుడేనా డబ్బులడిగితే ధాం ధూం లాడిపోతుంటాడే- అలా పెడతాడన్నమాట మొఖం.

తనకప్పుడు భయం వేస్తుంది.

కొంపదీసి వీళ్లు గుసగుసలాడీసుకొని చుట్టాలకి పులిహోర, సేమ్యా గార్లాలు చెయ్యకుండానే పంపించేస్తారేవిటి చెప్మా? అనిపిస్తుంది.

నాన్న కోపం తెచ్చీసుకుని రిక్షాపిలిపించీసి వాళ్ళని వెళ్ళిపొమ్మంటాడేంవో! అమ్మ తనని బళ్ళోకి వెళ్ళమని పంపించీస్తుందేమో! అని గుండె లబలబ లాడిపోతుంది.

అలా జరగకూడదు దేవుడా! అని మొక్కుకుంటాడు.

ఉత్తనే తన భయంకానీ, అసలలా గెప్పుడూ జరగదు - జరగలేదు కూడా.

అమ్మకీ, నాన్నకీ వాళ్ళమీద ఎంత చికాగ్గావున్నా వాళ్ళెదుట మాత్రం నవ్వుతూ మాట్లాడతారు. పొమ్మన్రు. వాళ్ళకన్నీ చేసిపెడతారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేటప్పుడు సెంటరు వరకూ వెళ్ళి తననే రిక్షా తీసుకురమ్మని పురమాయిస్తారు యింట్లో. అప్పుడు ఝామ్మని పరుగెత్తుకెళ్ళి రిక్షాలో ఒక్కడూ కూచుని రావొచ్చు!

ఆ మధ్య దొడ్డమ్మ వాళ్ళొచ్చినప్పుడు తనకోసం బళ్ళోకెళ్ళడానికి భుజానికి వేలాడదీసుకునే సంచీ తీసుకొచ్చేరు.

అందుకే- చుట్టాలొస్తే ఎంతో బావుంటుంది తనకి.

ఎప్పుడో వెళ్లి వచ్చేటప్పుడు 'దేవుడా! మా యింటికి వాళ్ళ చుట్టాలు రావాలి' అని మొక్కుతుంటాడు.

ఒక్కోసారి దేవుడు దయతల్చి చుట్టాల్ని పంపిస్తూ వుంటాడు. మరోసారి అసలెవరూ రారంతే.

ఎవరూ రానప్పుడు-

మళ్ళీ ఆ పెసరబద్దల పచ్చడి- అసయ్యం అసయ్యం తోటకూర కూరానూ...

సూరిబాబుకిప్పుడు నిద్రమత్తు పూర్తిగా వొదిలిపోయింది. అయినా ముసుగు తియ్యకుండా అలాగే పడుకున్నాడు. వాడికివాళెంతో సంతోషంగా వుంది. ఇంట్లో చుట్టాలున్నారు.

మీసాలాయనా, వాళ్ళావిడా, ఇద్దరు పిల్లలూ- ఒకర్తి పేరు వెంకట సరసమ్మట. నిన్న తనతో సరదాగానే మాట్లాడింది కానీ, దానికోసం పొగరెక్కువలాగుంది. సమయం చూసి యివాళ దాన్నెత్తి వాయగొట్టాలి. దాన్నసలు వేణుగోపాలస్వామి కోవెల దగ్గరకి తీసికెళ్ళకూడదు.

రెండోది మంచిదే. దాని పేరు సుభద్రట. శంకరం తాతయ్య పాపాయి పేరు కూడా సుభద్రే. ఆ సుభద్ర కూడా మంచిదే. ఈ పిల్లా మంచిదే.

ఇవాళ వాళ్ళంతా యింట్లో వున్నారు. ఏదయినా తను బళ్ళోకి వెళ్ళక్కర్లేదు.

వాళ్ళసలు తమ యింటికి రాలేదు. పక్క వాటాలో వుంటున్న శంకరం గారూ, కళ్ళద్దాల కరుణగారూ వాళ్ళింటికొచ్చేరు.

నిన్న సాయంత్రం -

చీకటి పడుతున్నప్పుడు- అప్పుడు- తను వీధి మలుపు దగ్గర బాదంచెట్టుకింద కబాడీ ఆడుకుంటున్నాడు.

ఇంతలో సామాన్లతో రిక్షాలో మీసాలాయనా వాళ్ళూ వొస్తూ కనిపించేరు.

చుట్టాలు ! చుట్టాలు !

ఎవరింటి కొస్తున్నారో !

ఆ రిక్షావేపు ఎంతో యిదిగా చూసేడు. వాళ్ళు తమ యింటికొస్తే ఎంత బాగుణ్ణు ! అనిపించింది.

''ఎక్కడికండీ ? ఎవరింటికెళ్ళాలండీ?'' అడిగేడు ఆత్రంగా.

మీసాలాయన రిక్షా ఆపించి, ''జి. శంకరం గారింటికి వెళ్ళాలబ్బాయ్. వాళ్ళుండేది ఈ వీధిలోనే కద ? నీకు తెల్సా?'' అనడిగేరు.

జి. శంకరం గారంటే మా పక్కవాటా యింట్లోవుండే కళ్ళజోడు కరుణ గారూ వాళ్ళన్నమాట. అయ్యో, వాళ్ళిప్పుడు వూళ్ళోలేరుగా! వీళ్ళకెలాగ? అనిపించింది. పోనీ పాపం తమ యింటికి తీసుకెళ్తేనో అనే ఆలోచన వచ్చింది.

వెంటనే ''ఓ! తెలుసు- రండండి చూపిస్తాను'' అని చెప్పి యింటికి తీసుకొచ్చేడు.

ఇంటికి రాగానే, రిక్షావాడి చేత సామానంతా ఇంట్లో పెట్టించేడు.

అమ్మా చిన్నక్కయ్యా వాళ్ళూ ఆ వచ్చిన వాళ్ళవేపు ఆశ్చర్యంగానూ, సందేహంగానూ

వాడనాగేరు. ''[illegible]రా?'' అన్నాడు తనవేపు చూసేరు.

మీసాలాయనా వాళ్ళూ కూడా ఆశ్చర్యపోయి చూస్తున్నారు.

తనింక తడుముకోకుండా గడగడా చెప్పేశాడు. ''మరేమో. అమ్మా, వీళ్ళు మన కళ్ళజోడు కరుణ రా వాళ్ళింటికొచ్చేరే పాపం.. మరి వాళ్ళు ఊళ్ళో లేరు కదా! ఇంత రాత్రప్పుడు ఎక్కడుంటారు? కని మనింటికి తీసుకొచ్చేసేనే ఏం?'' అన్నాడు.

''అయ్యో. కరుణా వాళ్ళూ లేరూ? ఇప్పుడేం చెయ్యడం'' అంది మీసాలాయనా వాళ్ళావిడ.

''అరరే! పొరపాటయిందండీ - మరి మేం వొస్తామండీ'' అనేసాడు మీసాలాయన గబుక్కున.

గారూ వాళ్ళూ వూళ్ళో లేనందుకు వాళ్ళు ఎంతో బాధపడ్డారు.

తన గుండెలో రాయి పడ్డట్టయింది. బెంగ బెంగగా అమ్మవేపు చూసేడు. అమ్మ ఓ నిమిషం మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ ఏం అనుకుందో-

''ఫర్లేదండి అన్నయ్యగారూ పిల్లల్తో ఈ వేళప్పుడు ఎక్కడికెళ్తారు? మా ఇంట్లో వుండి వెళ్ళొచ్చు. మీరొచ్చి వెళ్ళిపోయేరని తెలిస్తే కరుణ బాధపడుతుంది. వాళ్ళ చుట్టాలకి ఆ మాత్రం ఓ పూట అతిథ్యం యిచ్చేంకాదని నొచ్చుకుంటుంది కూడా. మాకు మాట పడాల్సివొస్తుంది సుమండీ- మీరు మరేం అనొద్దు. [illegible]ండక్కర్లేదు. మాదీ మీ చుట్టాల వాళ్ళిల్లే అనుకోండి- రండి పిన్నిగారూ కాళ్ళూ చేతులు [illegible]రుగాని-'' అంది.

తనకి కొండెక్కినట్టయింది!

మొదట మీసాలాయన వాళ్ళూ వుండటానికి మొఖమాట పడి వొప్పుకోలేదు కానీ సుభద్ర అమ్మా ఆకలే'' అని ఏడవడంతో వొప్పుకున్నారు.

అమ్మ చిన్నక్కయ్యని చాటుగా పెరట్లోంచి బియ్యం కోసం కాబోలు చేట చేతికిచ్చి మీనాక్షమ్మ రింటికి పంపించింది.

పాలవాడొస్తే వాడ్ని వీధి వసారా చివరికి తీసికెళ్ళి, పాతబాకీ రేపొచ్చే ఫస్టుకి యిచ్చేస్తామనీ యింటికి చుట్టాలొచ్చేరనీ- ఓ లీటరు పాలు ఎక్కువ పోయించమనీ బ్రతిమలాడింది.

ఇంతలో నాన్నొచ్చేడు. నాన్నని గదిలోకి తీసికెళ్ళి అమ్మ చుట్టాల సంగతి చెప్పింది.

నాన్న పళ్ళు నూరుతూ అక్కడ్నుంచే తనవేపు కోపంగా చూసేడు. భయం వేసింది. కానీ ఆ సందడిలో అదేం పట్టించుకోలేదు తను.

నాన్నకూడా నవ్వుతూ వాళ్ళని పలకరించేడు. తర్వాత బజార్లోకెళ్ళి కూరలూ అవీ కొనుక్కొచ్చేడు.

రాత్రి భోజనాలయ్యేక మీసాలాయన తనని దగ్గరకి తీసుకొని కబుర్లాడేరు. వూళ్ళో సినిమాలేవేం ఆడుతున్నాయో అడిగేరు.

అంటే రేపు తనని సినిమాకి తీసికెళతారన్నమాట.

మీసాలాయనా వాళ్ళ కాంతంగారు తనని ఎంత మెచ్చుకుందో! ''బుద్ధిమంతుడండీ కుర్రాడు. మనముండా వుంది, ఎందుకూ! ఈ మర్యాద, మప్పితం...'' అంటూ మెచ్చుకుంటూ బుగ్గలు గిల్లిం

ప్పుడు తనకెంతో గర్వం అనిపించింది.

వెంకటనరసమ్మతోటీ, సుభద్రతోటీ హాయిగా కబుర్లు చెబుతూనే నిద్రపోయేడు.

* * *

''ఏరా సూరీ! ఇంకా పక్క మీంచి లేవవేం? బళ్ళోకి వెళ్ళవా యేం?'' అమ్మ గొంతు వినిపించింది.

సూరిబాబు తటాలున ముసుగు తొలగించేడు. ఇంట్లో చుట్టాలుండగా సర్దాగా ఆడుకోనివ్వకుండా అమ్మబళ్ళోకి వెళ్ళమంటుందేం? అనుకున్నాడు కోపంగా.

''అమ్మా, బళ్ళోకి వెళ్ళనే'' అన్నాడు గారాలుపోతూ.

''ఏం ఏమొచ్చిందిరా నీకు రోగం?'' అది నాన్న గొంతు. గెడ్డం చేసుకుంటున్నాడు. లేకపోతే తగల్నిచ్చేవాడే.

సూరిబాబు బెదిరిపోయి లేచి పక్క మీద కూచున్నాడు.

''చుట్టాలున్నారు కదే! యివాళ బడి మానేస్తానే'' అన్నాడు తల్లికి వినిపించేలా సణుగుతూ.

''ఇంకా ఎక్కడున్నార్రా వాళ్ళూ- పొద్దున్నే బండికి వెళ్ళిపోయేరు అవును కానీ వెధవా- వేలెడంత లేవు నీకీ పెత్తనాలూ, నిర్వాహకాలు ఏవిట్రా! వాళ్ళింటి కెవళ్ళింటికో వొచ్చిన చుట్టాల్ని మన నెత్తిమీదకెందుకు తీసుకొచ్చేవసలు? అసలప్పుడే తగల్నిద్దును కానీ- బావుండదని వూరుకున్నాను. రాత్రసలే బియ్యం లేవింట్లో. బియ్యానికీ, పొద్దున్నే కాఫీపొడికి దానికీ ఎంత ఇబ్బంది పడాల్సి వచ్చిందో నీకేం తెలుస్తుందిరా?'' అమ్మ తిడుతోంది.

చుట్టాలు వెళ్ళిపోయేరా!

సూరిబాబుకి గుండె ఆగిపోయినంత పనయింది. వాడి ఆశలన్నీ నిరాశలయిపోయేయి. మనసంత ఏదో బెంగా బెగులూతో వికలమయిపోయింది.

''వాడికీ మధ్యన దరువుల్లేక అలా అడ్డగాడిదలా తయారవుతున్నాడు వెధవ- వెధవా అని'' నాన్న కోపంగా అరుస్తున్నాడు. చిన్నక్క, అన్నయ్యలు కూడా పట్టుకొని దులిపేస్తున్నారు.

''లే, లే! బడికి వేళవుతూంది'' అమ్మ కసిరింది.

సూరిబాబు అవమానం భరించలేక లేచి, ముఖం కడుక్కొని స్నానం చేసి తెమిలాడు.

చల్దన్నం తినలేక తినలేక తిని, ఏడుపు ముఖంతో భుజాన పుస్తకాల సంచీ వేలాడదీసుకొని బళ్ళోకి బయలుదేరాడు.

నడుస్తూనే దార్లో - అసహనంగా, కోపంగా తనలో అనుకున్నాడు. ''హుఁ! తను పెద్దయ్యాక ఎవరయినా చుట్టాలు యింటికొస్తే తెల్లారకుండానే యిలా పంపించేస్తాడేంటి? వాళ్ళు వెళ్ళిపోతామన్నా సరే బలవంతంగా ఉంచెయ్యడూ!? వాళ్ళతో హాయిగా, సరదాగా వుండడూ'' అని.

సూరిబాబుకి కళ్ళవెంట నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

వాడికేడుపొస్తోంది.

(స్వాతి మాసపత్రిక. 1980)